

הלכה למעשה

סאת הגאון סו"ד הרב ברוך הירשפלד שליט"א
ראש כולל עשרת חיים ברוך, קלבינד היסט

Question on the Minhag. Most people don't follow this *minhag* and there might indeed be a question to be asked. A debt that is not due till after *Shemita* is not included in the cancellation of debts (5). So the lender must mean he wants the debt paid back before *Shemita*. So how does the borrower have the right to not pay back sooner when he can? If he is relying on the giver, who doesn't really want it back now; then again it is not included in *Shemita* cancellation of debts. This is not to argue on the *Ben Ish Chai* but to bring out a delicate logic he must hold to answer the question. **Owning or Rights to Land.** The *Mishna* (6) rules that a borrower must have land or rights to land, for the creditor to be able to make a *pruzbul*. Some say that Hillel only set up *pruzbul* on normal loans (usually given to those who have land [קרקע] as security for the loan). Others say that by having land, the creditor has somewhat of a "grip" to collect, similar to a *mashkon* loan, which is not affected by *Shemita* since the creditor already has some form of payment in his hands. A renter has rights to the land he rents. A boy in *Yeshiva* is considered as having rights to the dormitory space he uses. Some *Poskim* prefer that the *Rosh Yeshiva* should be asked to declare that each boy has rights to his space (7). To be continued next week.

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

Selected Halachos of Shemita (4) Making a Pruzbul: A Minor Under Bar Mitzvah. The *Tumim* (1) holds that since a minor is not obligated in *mitzvos*, the laws of *Shemita* don't apply to him and if he lent money that is halachically his money, he can collect after *Shemita*. Some argue (2) and hold that apart from the *mitzvos* involved, there is an automatic cancellation of debt (*min HaTorah*) which also applies to the money owed to a minor. Others say that was also the opinion of *Rav Elyashiv zt"l*. Therefore, if a minor is owed money and he wants to collect, he should make a *pruzbul*. He or she will have to personally come in front of a *Beis Din* and they cannot appoint their parents to do this for them because there is a rule (3) that a minor cannot appoint a messenger. **Minhag Bahgdad.** The *Ben Ish Chai* (4) brings a custom that even people who wrote a *pruzbul* found a way to actually fulfill the *mitzvah* of letting go of a debt after *Shemita*. After making the *pruzbul*, they would lend somebody a small amount of money and after *Rosh Hashana* of the new year, the borrower would offer to pay and the creditor would say "משמט אני" - I am letting go of the debt. Even ladies would lend rolls to fulfill this.

בין הריחיים – תבלין מדף היומי – כתובות דף סב

left home after his wedding to learn for 12 years. When he came back, he went straight to the *bais medrash*. His son אישעיא ר' was there & they started talking in learning. ר' חמא ר' not knowing this was his son, was impressed with his *Torah* knowledge. When he came home, his son אישעיא ר' walked in & ר' חמא ר' stood up for him. R' Chama's wife said, "Does a father stand up for a son?" The *pasken*s that one stands for a חכם even if he isn't a יאקן but a young person. The *ט"ז & ש"ך* bring the *talmid* of his son, each one stands for the other. The *אורח* suggests that father & son should not live in close proximity to each other so they don't become lax in כבוד each other. This is how the *מור"ם מורטנבורג* *ט"ו* elaborates that from the time מור"ם was never together. The *ט"ו* brings the *רמב"ם* that argues on this & says a son always stands for his father & never vice versa, וכן עיקר. ר' חמא ר' discusses leaving the family for long periods of time to learn in *yeshiva*. He brings our *Gemara* & says that we see he didn't know his wife was pregnant when he left, so his son couldn't have been older than 12 & yet he stood up for this young boy. Thus, we see (like the *שיבו* לקט) that there is a *דין* of קימה even for such a young *רנ"ח*. ר' חמא ר' brings the *מהרי"ק* that one is not מחייב in מור"ם (רמ" ס' כד') *רמ"א* however, he says that the *pasuk* that ויגש, מו' א' רש"י *ט"ו* brings the *אורח* brought from here is also מחייב to be מכבד his father-in-law. The *ט"ו* says who called for this is from מקור the parents of the other. **הוא היה אומר** –

one's father & mother ask him for a drink of water simultaneously, one serves his father first, because he and his mother are both obligated in the honor of his father. Based on this, if one's father & grandfather ask at the same time, one should have to serve the grandfather first because he and his father are both commanded in his *kavod*! Why does the *רמ"א* say one's father comes before one's grandfather? עיי"ש. The *ט"ו* says that one is also מחייב to be מכבד his father-in-law. The *ט"ו* says for this is from מקור the parents of the other. **הוא היה אומר** –

R' Aryeh Tzvi Frommer zt"l (Eretz Tzvi of Kozhiglov) would say: *Rashi* explains that here we find the concept of *Aveira Goreres Aveira* - since he violated 'Lo Sisna' (do not hate) he came to *Lashon Hara*. The comparison is based on the idea that *Lashon Hara* and *Sinas Chinam* are really one and the same. In order to say '*Goreres Aveira*' the two *aveiros* need to be of the similar type."

A Wise Man would say: "You cannot change anyone, but you can be the reason they change."

Printed By: Quality Printing Graphic Copy & Printing (845)352-8533

* Improve your connection with '7 all the time! ... (SIGN TOO!)

103,902+ approx verifiable signatures 855-400-5164 1-800-451-7229 kvbushomayim.org

Mazel Tov to the Sittner & Shear families upon the chasuna of Chaim & Shani. May they be zoche to build a Bayis Ne'eman B'Yisroel ולתפארת

Monsey Edition

TO SUBSCRIBE AND RECEIVE THIS TORAH SHEET WEEKLY. WWW.TORAHTAVLIN.ORG OR SEND AN EMAIL TO TORAHTAVLIN@YAHOO.COM

פרק א' וב' דאבות

לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בן ר' טובי ז"ל ורעייתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה קורץ

שבת קודש פרשת כי תצא – י"ד אלול תשפ"ב Shabbos Parshas Ki Seitzai - September 10, 2022

פלא המנחה עש"ק – 5:56 | הדלקת נרות שבת – 6:58 | זמן קריאת שמע / מ"א – 9:06 | זמן קריאת שמע / הגר"א – 9:42
סוף זמן תפילה הגר"א – 10:46 | שקיעת החמה שבת קודש – 7:14 | מוצש"ק צאת הכוכבים – 8:04 | צאה"כ / לרבינו תם – 8:26

courtesy of myzmannim.com

להכשילה, אבל הקב"ה יודע שדוקא מתוך כך תבוא לידי תפנה. הדנה לנו מספרים הקדושים שלכל אדם מזמנים מן השמים את המצוות שעל ידם זוכה להשלים ולתקן את הנרץ שלו. וידע הקב"ה שתיקון נשמתך תלוי דוקא בקיום מצוות אלו, היינו שתבוא לידי מצב שיצטוו במצות 'עשה' של יצא מחוץ למחנה' ובמצות לא תעשה' של לא יבוא אל תוך המחנה, ובכך תוכה לידי שלימות. ובאשר התקלה והפגם שיצא מידו של היצר, הוא לא ינידוך הש"ת בזה, ואעתיק לפניך מספר הקדוש **עצם אילנות** (פרשת וישלח) אודות תחבולות של היצר. ובתחלה אביא לפניך קטע מדבריו שמתוכו אנו רואים שאכן יד היצר במעל, וז"ל: שכך הוא תמיד שמאבק היצר הרע עם האדם ועומד עליו 'צופה רשע לצדיק' כו' ה' לא יעזובנו כו' (תהלים לו, לב-לג), עד אם ידעה ה' עלות ישראל למעלה ויבא גאולתנו מידה, ואז יעבור רוח הטומאה מן הארץ ויבטל או המחלמה בקר אדם וכן יצרו, עד עלות השחר, שחר' הוא מלשון 'חדשה' שידושה ה' אותנו עכ"ל. וכעת אביא לפניך עוד מה שכתב בהמשך שם וז"ל: 'ויאמר שלחני כי עלה השחר', פירוש לעתיד יבקש הבעל דבר משרא"ל לאמר הניחו לי בזה ותשלחוני מאתכם כך כמו שהוא, כי כבר לא שלוש בנו ורצוה להפטר כך. [ביאור: לעתיד כששוב לא תהיה צורך בתפקיד זה של היצר המסית להרע, יבקש היצר שישא"ל יפטרו אותו בלא כלום, כי יצדיק א"ע שגם אם הפסידו ע"י זה זה בצדיק כי לא היה להם להתפתות אליו. אולם בני' לא יניחו לו, מאחר שיוודעים שאינו צדיק כ"כ, ולמען הצלחתו הפסידים יותר מן הדין, ולכן] ויאמר לא אשלחך כי אם ברכתני; פירוש, שתחזור לנו את כל מברכות שהפסדנו, שעל ידך לא היה לנו הברכות האלה, מומת שחידת לנו לשטן ולמקטרג [ואו בהכרח] יצדיק אותו שם' שעשה כרצונו עכ"ל. הרי לנו, שגם אם היצר חשבה לרעה אלקים חשבה לטובה ולא יעלה השטן בידו מאומה.

רצונו, הקב"ה עושה רצונו כמיש בטל רצונו מפני רצונו כו', ולכן כתיב 'נהייה', כלומר כאשר ישבר תאותו תאותו נהייה שדוקא"ה יעשה רצונו, עכ"ל. ובאמת איתא להדיא בגמ' בקידושין (מ): "כל הבא דבר ערוה לידו וניצל הימנו, עושין לו נס. גבורי כח עושי דברו לשמוע בקול הברו", ע"כ. הרי הגמ' מפורשת דמי שמתגבר על יצרו בדבר ערוה, שנתגבר כחו על היצר הרע, הרי הוא בכלל "גיבורי כח" ועליונים אמרה הכותב שהש"ת שומע לקולם, והם זוכים שיעשה להם נסים גווא למתבוננים אין קץ סגולה גדולה מהם. מה שהבטיח האלה, מומת שחידת על יצרו בדבר ערוה זוכה לניסים ולדחייה הריעה, איתא במס' כלה (א-יו): "אמר ר' אחי ב"ד יאשה כל המצפה בנשים סוף בא לידי עבירה, וכל המפנה עצמו מן העבירה ולא עשה אפילו הוא ישראל, ראוי הוא להעלות עולה ככהן גדול על גבי המזבת שנאמר וישלח את נערי בני' ועלו עולות, וכל מי שעושה את עצמו עצל מן העבירה ולא עשאה נזון מיו שכינה כמלאכי השרת וכו'", ע"כ. דברים נוראים! מי שמפנה עצמו מן העבירה, שהיה לו יצר הרע לעשות איזה עבירה ולא עשה אותו עבירה, הרי הוא נהשב לפני קוב"ה שהוא כאלו הוא 'כהן גדול', אפילו אם הוא ישראל!

ונסיים בדברי **הסטייפלד (קדינא דארתא א-ב)**: "אין לשעך גודל הרוממות קודשת האדם הכובש תאוותו בסתר בזמן תוקפו, שהוא אז בבחינת יוסף הוצדיק שקודש האדם שבו, אשר אז הוא כמגיד עילוי אור קדושה נרא ואיום שאין לשא"ר."

טיב התבלין

סאת הגאון רבי גמליאל חסן רביבצין שליט"א, ר"י שער השמים ירושלים נעדין

כי יהיה בך איש אשר לא יהיה פתור מקרה לילה ויצא אל מחוץ למחנה לא יבא אל תוך המחנה ... (בג-יא) – בכלל דרביך דערו (פרש"י: ויצא אל מחוץ למחנה – זו מצות עשה, לא יבא אל תוך המחנה – זו מצות לא תעשה. ואסור ליכנס למחנה לילה, וכל שכן למחנה שכינה. הנה ידוע הוא שאחד מתחבולות היצר הוא להכשיל את האדם בעבירה שלא מרצונו ושלא מדעתו, ומתוך כך להוכיחו שאין הבחירה בידו חלילה, וזאת כדי שמעתה לא ינסה שוב לקדש עצמו וללחוץ מלהמת' ה', אחר שיבין כי היא לא תצלח. ועל כך אמרו צדיקים שלפעמים אין היצר מתכווין לעצם החטא, אלא להרעב שיתווצר על ידו. כלומר, מתכווין אלא להביא את האדם לידי מצב של יאוש וידידה ר"ל. אולם, כשהאדם יודע שמדובר בתחבולה מצד היצר, לא יבהל עוד. להיפך, מכאן יבוא לידי הכרה כי יש עוד ליגיעו, ולכן אין היצר חפץ בו, ומנסה להסיטו מהדרך הרצוי והטוב ובכל זאת יתמה האדם בינו לבין עצמו, מדוע עשה ה' ככה? הלא הוא בסופו של דבר מביאני היצר לידי עבירה ולידי ידידה, ולמה מגיע לי כזאת? התשובה על כך אנו רואים כאן במאמרו של רש"י, הדנה אין דרכו להראות באצבע על כל ציווי אם הוא מצות 'עשה' או 'לא תעשה', שברוך כלל מובנים הרברים מאליהם, אולם כאן אנו רואים שרש"י כן ראה לנכון לפרש שהציווי 'יצא אל מחוץ למחנה' הוא מצות 'עשה', הציווי 'לא יבא אל תוך המחנה' הוא 'לא תעשה'. אמנם יש לומר, שלא היתה בכוחותיו של רש"י להודיע על עצם הציווי שהוא מצות, אולם רש"י ידע לעומק דעתו השבורה של זה שנמשל ושלא בבחינתו הוא 'לא תעשה', יודע הוא שהינו תמיה ואינו מבין על מה הקרה ה' לפניו כזאת, מדוע נתנו לו להיצר רשות להכשילו, ועל זה מודיעו רש"י שאין עצת ה' כעצת היצר, היצר אכן כיוון

עדותיך אתבונן

לישורם סאת הרב אברהם זמלא אבסוק שליט"א, במגיס שוה אברהם

ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחרוך (בג-טז) – בענין מעלת שמירת עינים והפנץ חיים (על התורה) כתב יסוד נפלא וז"ל: "הכתוב מדבר בענין הצניעות, ובקדושת המחנה, ונשתבחה בזה מדת הצניעות יותר מכל המדות המשובחות, עד שהקב"ה, ענש על המדה הוה בישוב מאחרוך", כלומר שילקח חלילה השגחתו מזה שאינו מתנהג במדה זו, ולא אמר כן בשאר המדות, ללמדנו שזאת המדת הנעלה מכולן, ודא ביה כולא ביה", עכ"ל. דברים נוראים, מי שאינו שומר עצמו ממת הצניעות זוכה להשגחת הש"ת, אבל חו"ש מי שאינו שומר עצמו ממת הצניעות הקב"ה מסלק השגחתו מעליו. וידוע מה שכתבו הספרים הקדושים על מי שעומד בנסיון, ואינו מסתכל בדברים אסורים, באותו שעה הוא עת רצון להתפלל להש"ת. והוא בספר קדושת עינים (עמ' ק"ע) שרבי אדרן ראטה וצוקל בעל שומר אמונים אמר: "כשהאדם הולך ברחוב ונודמן לפניו הסתכלות אסורה, ומתגבר על יצרו ועצם עיניו מראות ברע, ואינו מסתכל, אז הוא שעת רצון בשמים, וכל מה שהאדם ההוא יתפלל אז ויבקשת מאת הש"ת, סגולה שתפלתו תתקבל לרצונו". ועל דרך זה ביאר הגר"א הקדוש במשלי (ג, יט): "תאזה נהיה הערב לנפש וגו'", וז"ל: "ואמר לשון 'נהיה' כי כאשר האדם שובר תאוותו ורצונו מפני כבוד ה' בכדי לעשות

On behalf of thousands of Shomer Shabbos Jews • www.chickensforshabbos.com • The charity that simply helps families of Melamdim, Agunos and Grushos in Eretz Yisroel at ZTRCO expense

מעשה אבות .... סימן לבנים

לא תלבש שעטנן צמר ופשתים יחדו ... (כב-ו)

The *Seforim Hakedoshim* write that a person who wears clothing made from a *shatnez* combination (wool and linen), will prevent his *tefillos* from being accepted in Heaven and can likewise stop himself from *davening* properly.

When the town of Mir fell to the Soviets in 1939, the students knew that their religious studies would be forbidden. Mir was one of the first *yeshivos* to escape on October 15, 1939, reaching Lithuania legally before the border was permanently sealed. They found temporary accommodations in the building of the *Ramaillies Yeshivah*, in Vilna. In early 1941, seizing an opportunity to further their escape, the entire *yeshiva* traveled as a group across the Soviet Union to Japan and onto Shanghai, where they spent the war years. Mir emerged as the only Eastern European *yeshivah* to survive the Holocaust intact.

A well-known incident which occurred when the *yeshivah* was temporarily stationed in Shanghai, involved a student who was having difficulty focusing his mind during the *Yom Kippur davening*. At first, he thought it might be the extreme heat, which caused him to sweat profusely. He ran out in the middle of the *tefillos* and changed into his weekday clothes. To his great relief, from that point on he seemed to have better focus and concentration, and *davened* much better. After *Yom Kippur*, his *Shabbos* suit was checked carefully and *shatnez* was found in a most unexpected and secluded place. It transpired that although the garment was previously checked, the small amount of *shatnez* had escaped detection.

Another profound incident regarding *shatnez* was retold by a *Kollel yungerman* in Gateshead, England. The young man would, from time to time, travel around raising funds for his *kollel*. When he would come to the Jewish community in London, he would periodically visit a traditional Orthodox couple who befriended him. He would speak with them and offer advice and support, and over the years, developed a deep and warm friendship with them.

This couple always kept *Shabbos*, *Taharas Hamishpacha* (family purity) and *Kashrus* to the best of their ability, among other *mitzvos* of which they learned more and more as time went on. They had been married for six-and-a-half years, however, but they were not blessed with children. Being young and idealistic, they were very eager to start a family and over a considerable period of time, they sought out the best medical advice available. Unfortunately, it was all to no avail. Even utilizing the best treatments didn't seem to make a difference, and the couple became devastatingly discouraged.

One year, when the *yungerman* from Gateshead visited their house in London, the young woman poured out her heart to him, weeping bitterly and languishing in great distress. She cried to him that she and her husband seemed to be destined to a life without children. He tried to offer *chizuk* and told her to be strong - *Hashem* will not forsake you, he said. Upon his return to Gateshead, though, he made a point to discuss the matter with a good friend.

After some thought, the latter recommended that the couple be encouraged to undertake an additional *mitzvah* that they had presumably hitherto not kept, in the merit of which they might be blessed with a child. The *yungerman* thought about this idea and found great merit in it. After much consideration, he decided to suggest that they uphold the *mitzvah* of *shatnez*. When he told them, the husband's immediate reaction was that he knew all about *shatnez*. He had even had his suits and coats tested for *shatnez* and they were perfectly kosher. He was then asked if his wife's outfits and coats were tested. The man reacted with surprise. They had been under the impression that this *mitzvah* was only for men and did not apply to women. Upon realizing their error, they took his wife's clothes to be tested and after inspecting her coat, it was indeed found to be laced full of *shatnez*. The *shatnez* was promptly removed and the garment rendered kosher.

This incident took place in mid-*Elul* 5753. In *Tammuz* 5754, almost nine months later to the day, the woman gave birth to a healthy baby boy and the *yungerman* was in attendance at the *bris*. The delight of the couple was indescribable and they were eternally grateful to *Hashem Yisborach* for having answered their *tefillos* in such a timely fashion.

רני עקרה לא ילדה ... כי רבים בני שוממה מבני בעולה ... (ישעי' נד-ו)

A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY HAFTORAH BY R' TZVI HIRSCH HOFFMAN

תורת הצבי על הפטרות

Please Note Correction: The Haftorah for last week was the Haftorah of "אנכי אנכי הוא מנחמם" and this week we read the Haftorah of "רני עקרה" as well as the Haftorah of "ענייה סוערה" as per the Mishna Berurah (425:7).

Yeshaya HaNavi says: "Shout aloud for joy - for the children of the desolate are more than the children of the married women." *Chazal* explain that the destruction of *Yerushalayim* and the *Bais Hamikdash* produced more righteous people (Daniel, Mordechai, Ezra, etc.) than when the holy city and the temple were still standing (Achaz, Menashe, etc.). Such a statement seems to be reversed. How indeed can this be?

R' Michael Peretz shli'u'a (Oholei Chein, Rav of TÜV, Mexico) explains that during the *Churban*, the righteous

Tzaddikim saw the prevalent devastation and understood the connection between evil and destruction. This enabled them to draw the proverbial line between themselves and the wicked ones of the generation thereby creating an atmosphere of extreme aversion to the behavior of the wicked as well as a radical approach to righteousness. The same can be said for the wicked one's radical shift away from righteousness.

Therefore, while it should seem to be reversed, the ultimate form of righteousness can be borne out of an extreme form of wickedness, and vice versa. It can thus be assumed that in times of major spiritual peril, we have the ability to tap into a higher level of righteousness thereby elevating ourselves to heights which we may never have gotten to on our own.

נקי יהיה לביתו שנה אחרת ושמה את אשתו אשר לקח. לא יחבל רחים ורכב ... (כד-ה)

CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZT"L

מחשבת הלב

I vividly remember the *Zaida (Machsheves Halev)* saying over the following *vort*. He lived it and it is truly part of his legacy. The *posuk* states that a newlywed husband is exempt from going to the battlefield. "נקי יהיה לביתו שנה אחרת" - and the *posuk* ends "ושמה את אשתו אשר לקח". Simply understood, "ושמה" is the reason he should act this way that first year. The *Zaida* notes that "נקי יהיה" seems to apply for just one year, while, "ושמה את אשתו" is *not just for shana rishona*. It's a lifelong mission!

Perhaps we can continue in this vein with the following *vort* that I believe the *Zaida* would've really loved and appreciated. The next *posuk* which is linked with ours (as they are "sandwiched" between two ס's in one *parsha*) seems to have no connection with ours at all. (The *meforshim* discuss this, see **Ibn Ezra** and **Chizkuni**.) The *posuk* reads, "לא יחבל רחים ורכב כי" - one cannot take for collateral, a small mill, because that is a person's entire sustenance.

As there are *ע' פנים לתורה*, maybe we can deviate from the simple meaning and thereby connect the two verses (see **Baal HaTurim**). After the *Torah* advises to be *משמח* one's wife, the *Torah* warns us not to offend them, "לא יחבל רחים ורכב" - do not tamper or damage their kitchen tools, do not criticize their food, their meals, their culinary skills ... "כי נפש הוא חבל" - because you're harming their souls. They are extremely sensitive to your comments and want to be appreciated regarding (and regardless of) their domestic talents. Anything short of a compliment can cause angst, pain, and adversely affect the home's equanimity - it's *שלוס בית*. Instead, "dish" out lavish compliments and you and your palate will only gain.

As the *Yamim Tovim* approach and the women get busy preparing for us, let us make sure we too are ready - to be *משמח* them always, providing for their sustenance and happiness, and with that we should have harmonious homes, with *rov nachas!*

משל למה הדבר דומה

לא תראה את שור אחיך או את שני נדחים ... (כב-א)

משל: In 1917, soon after the Russian revolution, a new law was proclaimed throughout the land. Half of what one owns must be given to Mother Russia. Agents were sent across the entire Russian mainland to ensure that citizens kept the law.

One day an agent arrived in a small remote village and knocked on the first door he saw. An old peasant opened up. "I have come to ask you a few questions," said the agent.

"Of course. Go right ahead," replied the peasant. "Okay, sir, if you own two farms, what will you do with them?" asked the agent.

"Give one to Mother Russia, of course," came the reply. "And if you own two herds?" asked the agent. "No doubt about it; one to Mother Russia!" "And if you own two cows?" - "One to Mother Russia!" "Two sheep?" - "One to Mother Russia!"

כי תצא למלחמה על איביך ונתנו ה' אחיך בידך ושבת שבו ... (כא-ו)

EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM THE WELLSPRINGS OF R' GUTTMAN - RAMAT SHLOMO

דרגה יתירה

The *Yetzer Hara*, our greatest enemy, makes sure to keep us very busy so that we don't have time to think. This is why the *Torah* tells us, "*Ki Seitzei*" - when you will go out to war against your enemies. Because when we want to fight against our *Yetzer Hara*, we need to be proactive. We need to GO OUT of what is comfortable and familiar and do what takes effort on our part. We need to make the first move in our quest to fight the *Yetzer Hara* and therefore the *Torah* says to GO OUT. Go out of your comfort zone, because that is the only way you will grow. So what should we do? Well, firstly, give yourself some time to think. Think about *Hashem* and how much kindness He bestows upon you every day. Make a *Cheshbon Hanefesh* of how much time you spend thanking *Hashem* compared to how much *Hashem* does for you. The more you THINK the more you'll THANK and the closer you'll feel to *Hashem*. Second, is DAVEN. Not necessarily from a *siddur* or *Tehillim*, but just from your heart. Talk to *Hashem*. Say, "*Hashem*, I want to be close to You. I want to feel You inside myself. Please help me."

By fulfilling the first part of the *posuk*, "*Ki Seitzei lamilchama al oivecha*," when you will go out of your comfort zone, your familiar routine, and truly THINK and come close to *Hashem*, "*U'nisano Hashem Elokecha B'yadecha*" - once you have made a relationship with *Hashem*, then the *Yetzer Hara* will have no power over you, "*V'shavisa shivyo*" - and you will capture its captives. The captives of the *Yetzer Hara* are the tactics he uses to take us away from *Hashem*. When we overcome those forces, all of those captives of the *Yetzer Hara* become captives of the *neschama*, because they have no control over us.

When we make the first move into *Hashem's* outstretched arms, then we are fully protected from all our enemies. We must make sure to remain in the loving embrace of *Hashem* and never let go. The way to do this is by continuing to THINK, to THANK, and to ASK *Hashem* for help, so we can overcome our enemies and truly feel the great spiritual power of *Elul*.